

«СПЕЦІАЛЬНА ФІЗИЧНА ПІДГОТОВКА, ЯК ОДНА З ВАЖЛИВИХ СКЛАДОВИХ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ СПІВРОБІТНИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ»

Спеціальна фізична підготовка – це комплекс теоретичних знань, фізичних вправ та практичних вмінь, направлених на відпрацювання рухових ознак, зокрема, під час пошуку та переслідування правопорушників, припинення протиправних дій, затриманні під час активного опору правопорушника, в тому числі з застосуванням фізичної сили, спеціальних засобів та вогнепальної зброї.

Дана тема, на сьогодні, є актуальною, оскільки саме співробітники територіальних підрозділів поліції, намагаються побороти криміногенну ситуацію у нашій країні. Ця діяльність носить лише експериментальний характер та обумовлює актуальність удосконалення фізичної підготовки співробітників як фактору, який виявляє якість професійної діяльності [1,с.176].

Поліцейські зобов'язані бути у постійній готовності та вміти діяти у стресових ситуаціях під час боротьби з правопорушним світом, який наразі має бойову техніку, засоби зв'язку, пересування та ін. Саме через це, ЗВО зі специфічними умовами навчання у яких готують майбутніх поліцейських існує відповідний розділ у програмі зі спеціальної професійної підготовки на заняттях з якого навчають курсантів прийомам боротьби та рукопашного бою, а саме самозахисту у випадках, якщо немає поруч зброї, або немає підстав для її застосування або використання [2,с. 48].

Необхідно враховувати і той факт, що діяльність співробітників Національної поліції, які знаходяться на службі у абсолютно різних підрозділах системи МВС, значно різняться. У якості прикладу, можна порівняти співробітників карного розшуку та органів дізнання, а також слідства. Діяльність перших виражається в більш динамічній роботі, яка характеризується наявністю конфліктних ситуацій та може потребувати від

співробітників застосування спеціальних здібностей. Співробітники, які несуть службу у підрозділах досудового розслідування піддаються впливу хронічних захворювань внаслідок малорухомого, переважно розумової праці з високим нервово-емоційним напруженням.

Також, варто відмітити, що законодавство регламентує кожному співробітнику поліції, не залежно від характеру його професійної діяльності, знаходячись у ситуаціях, які пов'язані з забезпеченням громадського порядку, приймати активну участь, оскільки, яку б посаду вони не займали вона завжди залишається гарантом громадського правопорядку. Поліцейський, який носить форму співробітника поліції, може несподівано для нього самого зіштовхнутися з фізично підготовленими і навіть більш того, озброєними правопорушниками або ставши свідком здійснення правопорушення відреагувати на прохання громадянина в наданні допомоги в переслідуванні правопорушника [3, с. 20].

Отже, можна зробити висновок, що спеціальна фізична підготовка є важливим компонентом цілісного розвитку співробітника поліції. Тому, дуже важливо курсантам, які навчаються у ЗВО зі специфічними умовами навчання, вивчати спеціальну фізичну підготовку, а саме прийоми боротьби та рукопашного бою, задля забезпечення особистої безпеки та безпеки громадян під час забезпечення громадського порядку, а також виконання повноважень покладених на них Законом.

Список використаної літератури:

1. Герцик М.С., Вацеба О.М. Вступ до спеціальностей галузі “Фізичне виховання і спорт”. – Харків: “ОВС”, 2004. – 176 с.
2. Цільова комплексна програма “Фізичне виховання – здоров’я нації”. – К., 1998. – 48 с.
3. Короткий російсько-український словник з фізичної культури і спорту / Уклад. Д.М.Диновський та ін. - К.: Просвіта, 1993. – 20 с.

4. Гуськов С.И. Государство и спорт – М.: Физкультура и спорт, 1996.
– 176 с.

5. Жданова О.М. Управління фізичною культурою. – Львів, 1996. – 127 с.
6. Куц Л. Всеобщая история физической культуры и спорта. – М.: Радуга, 1982. – 399 с.